

66 De zeven Gruzielementen

Een Gruzielement is in *Harry Potter* een object waarin een tovenaar een deel van zijn ziel kan verbergen door middel van een moord en een bijbehorende toverspreuk. Wij weten dat Voldemort zijn ziel in acht stukken heeft gescheurd, door middel van zeven moorden.

Elk van ons heeft een Voldemort die ons leven bestuurt. Hij is onze vriend zolang we precies doen wat hij wil. Maar als de eeuwige vonk van de goddelijke geest in het hart opnieuw begint te gloeien en Harry is geboren als de wonderbare goddelijke ziel, die ons in het eeuwige leven wil tillen, wordt Voldemort onze dodelijke vijand. Hij tracht de wondermooie nieuwe ziel te doden, maar net als het Herodes niet lukte Jezus te doden, kan Voldemort Harry niet doden. Harry is voorbestemd, als 'de Uitverkorene', om de in onze microkosmos levende Voldemort te vernietigen.

Voldemort is ons 'hoger zelf' of microkosmisch bewustzijn*, wat het gevolg is van onze ongehoorzaamheid aan de wetten van Gods oorspronkelijke universum. Bevrijding bestaat uit een alchemisch proces van transmutatie en transfiguratie, waarin al het aardse en tijdelijke ('lood') wordt veranderd in het goddelijke en eeuwige ('goud'). Zodra wij aan dit proces beginnen, ontdekken we dat ons microkosmische zelf onze satan ('vijand') wordt, die probeert zijn greep op ons te verstevigen. Wij ontdekken dat we niet alleen hem moeten vernietigen, maar dat hij nog zeven andere plaatsen in ons wezen heeft, waar hij ons controleert. Wij moeten hen stuk voor stuk opzoeken en de overheersing van onze persoonlijke Voldemort opheffen door hen te vernietigen.

1. Voldemort

Voldemort zelf symboliseert een machtige concentratie van astrale (emotionele) energie in onze aura. Die is groter dan de sterfelijke persoonlijkheid en blijft leven na onze dood. Hij straalt na onze dood een deel van zichzelf uit in een nieuwe baby en zo kunnen we zeggen dat Voldemort werkelijk onsterfelijk is, totdat Harry in het hart van de persoonlijkheid is geboren.

2. Marten Vilijns dagboek

Een van de machtigste manieren waarop het hogere zelf de persoonlijkheid controleert, is door middel van het onderbewuste. C.G. Jung zei dat het onderbewuste machtiger is in zijn invloed op ons leven dan het bewuste. In feite is het onderbewuste een opslagplaats van alle voorgaande levens die we hebben geleefd onder Voldemorts overheersing – daarom wordt dit gesymboliseerd door een *dagboek*, een perfect symbool voor een opslag van gegevens.

De plexus sacralis aan het ondereinde van het ruggenmerg, is de plaats waar het onderbewuste onze 'levensboom' beïnvloedt, het ruggenmerg met het brein als kroon. Dit is ook de plaats waar ons karma ligt opgekruld, als een opgerolde Basilisk. De

plexus sacralis wordt in *Harry Potter* gesymboliseerd door de Geheime Kamer. Daarom was Harry in staat daar zowel de Basilisk, als Marten Vilijns dagboek te vernietigen. Harry vernietigde het dagboekgruzielement door intuïtie.

Toen, zonder erbij na te denken of de gevolgen af te wegen, alsof hij het altijd al had willen doen, greep Harry de afgebroken giftand van de Basilisk die naast hem lag en stootte hem in het hart van het boek.

Uit: *de Geheime Kamer*, p 240

3. De ring van de Prospers

Ons gewone stofflichaam is omgeven door een magnetische bol met een doorsnede van enige meters. Deze magnetische bol heeft een grens die alchemisten 'de ring' noemen. Deze magnetische ring ontvangt concentraties van astrale of begeerte-energie, die instralen in de persoonlijkheid, door twaalf hoofdbrandpunten en vele kleinere. Dit proces wekt al onze interesses, wensen en talenten. Tegelijkertijd houdt deze ring goddelijke energie buiten. Daarom zijn we sterfelijk. Als we in staat waren de onvernietigbare energie vanuit het goddelijke universum te ontvangen, zouden we onsterfelijk zijn.

In *Harry Potter* wordt deze microkosmische ring gesymboliseerd door de ring van de Prospers, die Voldemort wegnam uit zijn grootvaders hut. Deze hut symboliseert de geruïneerde microkosmos, die wij zijn geworden sinds de val. Het Gruzielement werd vernietigd door Perkamentus, die de genezende, heiligende geest personifieert en die in ons komt om het werk van alchemische transmutatie te verrichten. De microkosmische ring wordt machteloos gemaakt en 'gedemagnetiseerd' door het proces van transmutatie, zodat alle aardse belangstelling en verlangens van de alchemist verdwijnen en vervangen worden door een intense hunkering om terug te keren tot het goddelijke vaderland. Opnieuw wil hij niets anders doen dan Gods wil.

4. Het medaillon van Zwadderich

Onze emoties en wensen voelen wij in ons hart. Daarom hebben we daar een bewustzijnscentrum, dat we het gevoels-ik noemen. Iemands hart kan een beerput zijn, een moordenaarshol of een liefdesvuur, afhankelijk van onze begeerten. Dat gevoels-ik is bij onze geboorte in ons hart gelegd door ons microkosmische zelf. Tegelijkertijd bevat ons hart ook de eeuwige bloem, daarin gelegd door God. Dit wordt gesymboliseerd door de lelie: Lily. In *Harry Potter* wordt het gevoels-ik gesymboliseerd door het medaillon van Zwadderich. Het is een volmaakt symbool, want het is hol en hangt voor het hart. Harry en Perkamentus doen een moedige poging om het medaillon te stelen uit een grot (het hart), waar Voldemort het heeft verborgen, om er achter te komen dat Regulus Arcturus Zwarts, Sirius' broer, het had weggenomen voor hij stierf. Na een lange zoektocht wordt het medaillon gevonden door Harry, Ron en Hermelien.

5. De beker van Huffelpuf

Deze beker werd door Marten Vilijn gestolen van Orchidea Smid, zoals we weten. Perkamentus denkt dat Voldemort deze gouden kelk in een Gruzielement heeft veranderd. Dit brengt onmiddellijk de Graal in herinnering. Deel van het proces van de alchemische transmutatie dat de kandidaat op het pad van bevrijding in praktijk moet brengen, is het zelf vervaardigen van de heilige Graal. Dat betekent dat hij de hele hartstreek moet reinigen. Alle organen in de borst, in het bijzonder de eenentwintig plexi in de keel en borststreek en de schildklier en de thymus, moeten worden gezuiverd door het zielevuur, geboren uit de lelie in het hart. Dit zielevuur wordt gepersonifieerd door Harry en dus moet Harry Voldemorts ziel verwijderen uit de gouden kelk, waardoor deze verandert in de Graal. Dan is deze waardig om het Bloed van Christus te ontvangen.

Dit bloed is het heilige astrale vuur, dat het proces van transmutatie en transfiguratie zal voltrekken, waarbij lood in goud verandert.

6. Het diadeem van Ravenklauw

Het diadeem symboliseert het hoofd. Wij weten dat Rowena Ravenklauw dol was op intelligente studenten, wat opnieuw naar het hoofd verwijst.

Het hoofd van een gewoon mens is gevuld met vurig etherischastraal licht, wat is geconcentreerd in zeven holtes rond de hersenen. Dit licht is een kracht die behoort tot het gevallen universum en werd een embryo gegeven door het microkosmische bewustzijn (Voldemort) voor de geboorte.

In deel zeven wordt het diadeem vernietigd door een groot alchemisch vuur. Dit symboliseert het uitdoven van de zeven lichten rond het brein. Zij worden vervangen door het goddelijke licht van het nieuwe bewustzijn.

7. Het litteken

Voldemort verscheurde zijn ziel toen hij Lily vermoordde, waarbij hij onbewust een Gruzielement creëerde toen hij baby Harry vervloekte. Dit Gruzielement is daarom Harry's litteken. Dat verklaart waarom er zo'n band is tussen Harry en Voldemort. Harry heeft een deel van Voldemorts ziel in zijn hoofd. We weten uit de boeken dat Harry een overwinning behaalt in een telkens opklimmende lijn, in een van de sferen waarin de mens zichzelf manifesteert:

1. de stofsfeer
2. de ethersfeer
3. de astrale sfeer
4. de mentale sfeer
5. het verstands-ik
6. het gevoels-ik
7. het bewustzijns-ik

In deel zeven bevrijdt Harry zichzelf in de sfeer van het bewustzijns-ik. Dit ik is gesitueerd in het hoofd, achter het voorhoofd, precies boven de plek tussen de ogen – achter de plek waar Harry's litteken zich bevindt.

8. Nagini

In het ruggenmerg bevindt zich een vurige kracht, bekend als het slangenvuur. Het heeft duidelijk de vorm van een slang. Deze vurige kracht is de kolom waarop het ik-bewustzijn rust. Wij zijn ons er niet van bewust dat we het bezitten, maar zonder dat zouden wij geen bewustzijn hebben. Als we de mens zouden terugbrengen tot zijn volstrekt basale kern, zouden wij het slangenvuur zien als de wezenlijke zielekern en het ik-bewustzijn als de kop van de slang. Dit is het eerste dat het microkosmisch bewustzijn inbrengt in de foetus die hij adopteert bij een nieuwe incarnatie. Vanaf het moment dat dat gebeurt leeft de foetus. In *Harry Potter* wordt dit gesymboliseerd door de slang, Nagini. Omdat dat de eerste, meest fundamentele kracht is, die in de persoonlijkheid wordt ingebracht, is het ook het laatste Gruzielement dat vernietigd wordt. In het echte leven is het de Heilige Geest, die de persoonlijkheid binnenkomt door het verlengde merg, de medulla oblongata en dan het oude slangenvuur uitdooft, waarbij het wordt vervangen door het Godsvuur. De medulla oblongata wordt gesymboliseerd door Neville Longbottom (Marcel Lubbermans). Zijn hoofd wordt bedekt met de brandende hoed van Goderic Griffoendor, wat hetzelfde beeld geeft als dat van de apostelen bij wie vurige tongen op het hoofd neerdaalden, toen zij de Heilige Geest ontvingen, in het *Nieuwe Testament*. Neville onthoofdt dan de slang, wat de dood symboliseert van het *oude* slangenvuur en dus van de oude ziel. De sterfelijke oude ziel is dood.